

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Tachově rozhodl soudkyní Mgr. Kateřinou Edlovou ve věci

žalobkyně: **Zdeňka Geryková**, narozená 2. 3. 1953
bytem Máchova 990, 349 01 Stříbro

proti

žalovanému: **Jan Geryk**, narozená 3. 1. 1978
bytem Sulislav 87, 349 01 Stříbro
zastoupený advokátem JUDr. Erikosem Papoutsidesem
sídlem Purkyňova 10, 301 00 Plzeň

o zaplacení částky 1 545 750 Kč s příslušenstvím a o vydání věci

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobkyně domáhala po žalovaném zaplacení částky 1 545 750 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 1 545 750 Kč od 1. 9. 2023 do zaplacení, se zamítá.
- II. Žaloba, kterou se žalobkyně domáhala po žalovaném vydání sněžné frézy a infrasauny, se zamítá.
- III. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému plnou náhradu nákladů řízení ve výši 111 125 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce žalovaného JUDr. Erika Papoutsidese.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Coufalová.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podáním ze dne 19. 7. 2024 domáhala po žalovaném vrácení částky 1 604 659 Kč. Na základě výzvy soudu k odstranění vad podání, doplnila žalobkyně své podání tak, že žalovanému zaslala na jeho účet celkovou částku 1 545 750 Kč, aby zaplatil za koupi pozemků v Benešovicích a v Sulislavi. Nejdříve zaslala žalobkyně finanční prostředky na pozemky v Benešovicích s tím, že jí zde žalovaný zřídí věcné břemeno. Pak o prázdninách 2021 vylákal žalovaný další finanční prostředky na koupi pozemku v Sulislavi s tím, že si žalobkyně může vybrat, kde postaví dům. Takto žalobkyně zaslala na účet žalovaného částky 750 750 Kč, 290 000 Kč, 240 000 Kč a dále se jednalo výběry z vkladních knížek ve výši 120 000 Kč a 105 000 Kč. Za sněhovou frézu a infasaunu žalobkyně požaduje částku 58 909 Kč. Celkem se jedná o částku 1 604 659 Kč. Nyní žalovaný prodává pozemek v Benešovicích za částku 1 850 000 Kč, aby se na účet žalobkyně opětovně obohatil. Dle předžalobní výzvy ze dne 2. 8. 2023 měla být částka 1 545 750 Kč vrácena do 31. 8. 2023 a žalobkyně proto požaduje od 1. 9. 2023 z této částky úrok ve výši 15 % ročně.
2. Usnesením Okresního soudu v Tachově ze dne 22. 11. 2024, č. j. 14 Nc 2923/2024 – 10 bylo podání žalované odmítnuto. K odvolání žalobkyně Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 20. 5. 2025, č. j. 18 Co 56/2025 – 19 změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že se podání žalobkyně ze dne 17. 7. 2024, doplněné podáním ze dne 26. 9. 2024, neodmítá. Usnesení nabylo právní moci dne 9. 6. 2025.
3. Před nařízením jednání byla žalobkyně usnesením Okresního soudu v Tachově ze dne 8. 9. 2025, č. j. 4 C 217/2025 – 34 vyzvána k doplnění tvrzení a označení důkazů. Žalobkyně podáním ze dne 2. 10. 2025 doplnila svá tvrzení tak, že nejprve zaslala synovi (žalovanému) peníze na nákup pozemku v Benešovicích a byli domluveni, že tam zřídí žalobkyni věcné břemeno jako má ve Velkých Karlovicích. O prázdninách 2021, když žalobkyně prodala byt ve Valašském Meziříčí za částku 2 500 000 Kč a koupila byt ve Stříbře za 1 750 000 Kč, tak žalovaný zjistil, že žalobkyni zbyly peníze a přijel s Jiřinou Egermajerovou do Velkých Karlovic s tím, že má možnost zakoupit ještě pozemek v Sulislavi, že by bylo lepší postavit dům tam a vylákal na žalobkyni peníze na koupi pozemku v Sulislavi ve výši 790 750 Kč. K tvrzení žalovaného, že se jedná o dar, žalobkyně uvedla, že v žádném případě nebylo žádné ústní ani písemné prohlášení na dar. K vrácení movitých věcí – sněhové frézy a infasauny – byl žalovaný vyzván předžalobní výzvou ze dne 2. 8. 2023. Žalovaný na to reagoval tak, že nemá problém vrátit věci, ale požadoval zaplacení zapojení infasauny. Infasaunu a sněhovou frézu odvezl žalovaný z Velkých Karlovic k sobě do Sulislavi, jelikož v bytě o velikosti 1+1 by žalobkyně tyto věci neuskladnila.
4. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil tak, že u Okresního soudu v Tachově již bylo vedeno řízení o zaplacení částky 1 545 750 Kč a žalobkyně vzala žalobu zpět. Nyní se žalobkyně domáhá de facto totožného nároku, co do skutkových tvrzení zcela totožného. Žalovaný popřel nárok žalobkyně jako neodůvodněný. Finanční prostředky, které od žalobkyně žalovaný obdržel, byly darem. Žalobkyně toto opakovaně výslovně deklarovala.
5. Při jednání dne 30. 10. 2025 byla žalobkyně poučena podle § 118a odst. 1, 3 o.s.ř. o tom, aby doplnila svá tvrzení ohledně poskytnutí finančních prostředků ve výši 1 545 750 Kč žalovanému, tj. jaká byla dohoda mezi účastníky, z jakého důvodu byly finanční prostředky poskytnuty, za jakým účelem, jaká byla dohoda účastníků o vlastnictví zakoupených nemovitostí, případně zřízení věcného břemene. Dále byla žalobkyně poučena podle § 118a odst. 1, 3 o.s.ř. o tom, že z dosud provedeného dokazování soud nemá za prokázané, že nabyla vlastnické právo ke sněhové fréze a dále byla žalobkyně vyzvána k doplnění tvrzení, od kdy a z jakého důvodu byla sněhová fréza a infasauna v držení žalovaného a z jakého důvodu se žalobkyně domáhá za sněhovou frézu a infasaunu právě částky 58 909 Kč. Žalobkyně byla vyzvána také k označení

důkazů k prokázání těchto tvrzení s tím, že pokud žádná tvrzení nebudou doplněna a žádné důkazy nebudou označeny, může to mít za následek neúspěch žalobkyně v řízení.

6. K tomu žalobkyně uvedla, že byli s žalovaným domluveni na zřízení věcného břemene a z tohoto důvodu jí žalovaný posílal návrhy, aby si vybrala. Žádné další důkazy žalobkyně nenavrhla.
7. Rovněž žalovaný byl při jednání dne 30. 10. 2025 poučen podle § 118a odst. 1, 3 o.s.ř. o tom, aby doplnil svá tvrzení týkající se sněhové frézy a infrasauny, tj. zda činí nesporným, že uvedené movité věci jsou ve vlastnictví žalobkyně, zda má tyto movité věci v držení, a v kladném případě z jakého důvodu, případně jak bylo s těmito věcmi naloženo. Současně byl žalovaný poučen o následcích nedoplnění tvrzení a neoznačení důkazů.
8. Na to žalovaný opětovně uvedl, že finanční prostředky žalobkyně žalovanému darovala, a to bez konkrétního účelu použití. Žalobkyně začátkem roku 2021 požádala žalovaného o pomoc s prodejem sněhové frézy, žalovaný sněhovou frézu inzeroval, prodal za částku 4 000 Kč a tuto částku následně předal žalobkyni za přítomnosti přítelkyně žalovaného. Infrasauna byla zásahem žalobkyně znehodnocena, neprodejná, kdy žalobkyně vše přestříhala a vytrhala. Tuto infrasaunu žalobkyně žalovanému věnovala, ať si s ní dělá, co chce. Žalovaný nechal infrasaunu opravit a má ji nadále ve svém vlastnictví. Pro případ, že by na straně žalovaného mělo dojít k bezdůvodnému obohacení, vznesl žalovaný námitku promlčení ke všem nárokům uvedeným v žalobě.
9. Z provedeného dokazování soud zjistil následující skutečnosti:

Ze spisu Okresního soudu v Tachově sp. zn. 5 C 43/2023 soud zjistil, že dne 7. 9. 2023 byla u Okresního soudu v Tachově podána žalobkyní žaloba o zaplacení částky 1 545 750 Kč s příslušenstvím. Dle žalobních tvrzení žalobkyně poukázala na účet žalovaného v průběhu roku 2021 finanční prostředky ve výši 1 320 750 Kč a dále žalovaný provedl hotovostní výběry z vkladní knížky na jméno žalobkyně v celkové částce 225 000 Kč. Z takto poskytnutých finančních prostředků zakoupil žalovaný nemovitosti v Benešovicích a v Sulislavi, kdy pozemky v Benešovicích byly určeny k rekonstrukci a výstavbě bydlení pro žalobkyni a pozemek v Sulislavi měl být jako investice ve prospěch žalobkyně. Žalovaný k této žalobě uvedl, že byla uzavřena ústní darovací smlouva a žalobkyně mu finanční prostředky darovala. Usnesením Okresního soudu v Tachově ze dne 24. 1. 2024, č. j. 5 C 43/2023 – 65 bylo řízení zastaveno z důvodu zpětvzetí žaloby. Odvolání žalobkyně proti usnesení o zastavení řízení bylo odmítnuto.
10. Z nedatované a nepodepsané smlouvy o advokátní úschově soud zjistil, že jako prodávající jsou uvedeni Zdeněk Stuchl a Iveta Stuchlová, jako kupující žalovaný Jan Geryk a jako schovatel Mgr. Petra Králová, advokátka. Smlouva o advokátní úschově měla být uzavřena za účelem složení kupní ceny ve výši 900 000 Kč do úschovy. Z nedatované a nepodepsané kupní smlouvy soud zjistil, že jako prodávající byli uvedeni Zdeněk Stuchl a Iveta Stuchlová a jako kupující žalovaný Jan Geryk. Předmětem této kupní smlouvy měly být nemovitosti – pozemek parc. č. st. 91, zastavěná plocha a nádvoří, jehož součástí je stavba bez čp/če, zemědělská stavba, pozemek parc. č. 81/1, zahrada, pozemek parc. č. 81/2, zahrada, pozemek parc. č. 2625, ostatní plocha, jiná plocha v k. ú. a obci Benešovice, zapsané v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště Tachov, na LV č. 213, a to za kupní cenu 900 000 Kč. Podle výpisu z katastru nemovitostí byl žalovaný ke dni 6. 9. 2023 zapsán jako vlastník nemovitostí, které byly předmětem kupní smlouvy shora. Jako nabývací titul je uvedena kupní smlouva ze dne 5. 3. 2021 s právními účinky zápisu ke dni 5. 3. 2021.
11. Z výpisu z katastru nemovitostí soud zjistil, že žalovaný byl ke dni 6. 9. 2023 zapsán jako vlastník mimo jiné nemovitostí – pozemek parc. č. 1238/6, trvalý travní porost, v k.ú. a obci Sulislav, zapsané v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště Tachov, na LV č. 130. Jako nabývací titul je uvedena kupní smlouvě ze dne 17. 8. 2021 s právními účinky zápisu ke dni 25. 8. 2021.

12. Z listiny nazvané „vyjádření k trestnému oznámení č. j. 9 C 13/2022-15“ datované dne 20. 12. 2022 soud zjistil, že se žalovaný vyjadřoval ve věci vedené u Okresního soudu ve Vsetíně pod sp. zn. 9 C 13/2022. Zde žalobce uvedl, že v roce 2021 zakoupil pozemky v Benešovicích a v Sulislavi, na které mu žalobkyně přeposlala peníze s tím, že je to vyrovnání za dědictví za otce (dar). Věcné břemeno k pozemku se nikdy neřešilo, kdy na pozemek v Benešovicích umožnil žalovaný žalobkyni přístup, aby se zde mohla zřídit záhonky, nechal zde zapojit elektřinu a jezdil sekat trávu. Žalobkyně dle žalobce po pár měsících vyměnila zámek ve stodole a žalobce se tam již nemohl dostat.
13. Z předžalobní výzvy ze dne 2. 8. 2023 soud zjistil, že žalobkyně vyzvala žalovaného prostřednictvím svého právního zástupce k vydání bezdůvodného obohacení ve výši 1 604 659 Kč ve lhůtě do 31. 8. 2023.
14. Z výpisu obrátů zaúčtovaných na účet soud zjistil, že z účtu č. 1867271270/0800 vedeného u České spořitelny, a.s., jehož majitelkou je žalobkyně, byla dne 23. 7. 2021 vybrána s předložením vkladní knížky hotovost ve výši 105 000 Kč a z účtu č. 1869825230/0800 vedeného u České spořitelny, a.s., jehož majitelkou je žalobkyně, byla dne 4. 3. 2021 vybrána s předložením vkladní knížky hotovost ve výši 120 000 Kč. Žalovaný potvrdil, že tyto výběry z vkladní knížky učinil.
15. Dle příkazů k úhradě byla z účtu č. 1427214379/0800 na účet č. 4386460023/0800 dne 4. 3. 2021 převedena částka 290 000 Kč, z účtu č. 3436610399/0800 na účet č. 4386460023/0800 byla dne 4. 3. 2021 převedena částka 240 000 Kč, z účtu č. 3436610399/0800 na účet č. 4386460023/0800 byla dne 21. 7. 2021 převedena částka 790 750 Kč. Žalovaný potvrdil, že tyto finanční prostředky obdržel.
16. Z faktury č. FVT/06/17/31/3298 ze dne 25. 9. 2006 soud zjistil, že odběratel Jan Geryk (manžel žalobkyně) zakoupil uvedeného dne sněhovou frézu za částku 42 500 Kč od dodavatele Mountfield a.s. Z úvěrové smlouvy č. 3609382196 ze dne 25. 9. 2006 soud zjistil, že Janu Gerykovi, RČ 500420/059 byl poskytnut úvěr na zakoupení sněhové frézy 5520 ve výši 33 089 Kč od společnosti Home Credit, a.s.
17. Z faktury č. FVT17/058/5/04141 ze dne 28. 11. 2017 soud zjistil, že odběratelka Zdeňka Geryková zakoupila uvedeného dne Infrasaunu Isabel 2 FRB-2C6 včetně montáže za cenu 25 820 Kč. K zakoupené Infrasauně byl doložen záruční list ze dne 1. 12. 2017 se servisními záznamy z prosince 2017.
18. Z nedatovaného, nepodepsaného dopisu soud zjistil, že žalovaný řešil s žalobkyní problémy, které vznikly po jejím přestěhování do Stříbra. V dopise mimo jiné zmiňuje „...uvědom si, že jsem ti pořídil pozemek v Benešovicích, sehnal byt,“
19. Žalobkyně k důkazu doložila také vzorové stavby rodinných domů, které jí měl žalovaný zasílat.
20. Z čestného prohlášení ze dne 10. 11. 2023 soud zjistil, že jej učinila Erika Trčková a uvedla v něm, že je sestrou Jana Geryka a dcerou Zdeňky Gerykové. Potvrdila, že jí bratr sdělil, že mu matka darovala větší obnos peněz přesahující milion korun a že si za ně nakoupil nějaké pozemky.
21. Z výsledku svědkyně Eriky Trčkové soud zjistil, že je dcerou žalobkyně Zdeňky Gerykové a sestrou žalovaného Jana Geryka. Vztahy s matkou popsala svědkyně jako dlouhodobě špatné, již řadu let se nestýkají, kontakt podle ní ustal přibližně před pěti až sedmi lety. Naproti tomu vztahy s bratrem označila za běžné, byť se vzhledem ke vzdálenosti málo vídají. Informace týkající se předmětu sporu má především od něj. Podle svědkyně jí bratr sdělil, že žalobkyně mu poskytla finanční prostředky pocházející z prodeje jejího bytu ve Valašském Meziříčí. Z těchto prostředků měly být pořízeny pozemky v okolí Stříbra a bratr měl zajistit pro matku nové bydlení, včetně výstavby bungalovu. Samotné detaily dohody mezi matkou a bratrem však svědkyně nezná a není jí známo, zda šlo o dohodu ústní či písemnou, ani přesné okolnosti a obsah jejich ujednání.

Uvedla pouze, že záměrem mělo být pořízení pozemků pro výstavbu domu pro matku. O tom, kdo se měl stát vlastníkem pozemků, má svědkyně jen nepřesné informace, přičemž se domnívá, že vlastníkem měla být matka. Neví, kde se pozemky konkrétně nacházejí, ani kdo je nyní jejich vlastníkem. Svědkyně dále vypovíeděla, že o celé záležitosti získávala informace výhradně od bratra, a to postupně v době, kdy probíhaly různé záležitosti v rodině, včetně sporů, přestupkových řízení či dalších událostí. Sama matka jí informace o finančních otázkách nesdělovala. V minulosti jí matka sdělila, že vůči ní nemá žádné povinnosti, neboť svědkyně byla vdaná, a žalobkyně v minulosti podala trestní oznámení na manžela svědkyně ohledně úmrtí otce, což svědkyně nesla negativně. K movitým věcem svědkyně uvedla, že ví o tom, že žalobkyně vlastnila infrasaunu koupenou u společnosti Mountfield, která však nebyla funkční, a domnívá se, že v jejím dřívějším bydlišti mohla být i sněhová fréza. Tyto věci měly být podle ní převezeny do Stříbra a Sulislavi, avšak další informace o jejich osudu nemá. Svědkyně rovněž potvrdila, že v roce 2023 na žádost bratra sepsala a podepsala čestné prohlášení, jehož obsah podle ní odpovídal pravdě. Dále popsala, že mezi členy rodiny docházelo k častým hádkám ohledně majetkových otázek, naposledy zhruba kolem roku 2020 v Malých Karlovicích. O soudních sporech mezi žalobkyní a žalovaným se svědkyně dozvěděla až poté, co jí bylo doručeno předvolání k soudu. Sama byla v minulosti opakovaně kontaktována policií a přestupkovým orgánem v souvislosti s oznámeními podávanými matkou, avšak tyto záležitosti přímo nesouvisely s předmětem projednávaného sporu.

22. Z výslechu svědkyně Jiřiny Egermajerové soud zjistil, že žalovaného Jana Geryka zná dlouhodobě a více než deset let spolu žijí ve společné domácnosti. Žalobkyni znala dříve osobně, avšak v současnosti spolu nevycházejí a nejsou v kontaktu. K předmětu řízení svědkyně vypovíeděla, že má přímé informace o finančních převodech, které žalobkyně uskutečnila ve prospěch žalovaného v roce 2021. Podle její výpovědi žalobkyně poskytla žalovanému finanční prostředky jako dar, přičemž výslovně uvedla, že nechce, aby v budoucnu dědila její dcera Erika. Svědkyně tvrdí, že byla osobně přítomna při předání vkladní knížky ve Velkých Karlovicích, kde mělo dojít i k projevu tohoto úmyslu žalobkyně. Původně podle svědkyně finanční prostředky nebyly určeny na žádný konkrétní účel. Později bylo uvažováno o pořízení nemovitosti, v níž by žalobkyně mohla dožít, protože se necítila dobře ve Velkých Karlovicích. K realizaci této varianty však nakonec nedošlo, protože žalobkyně začala proti svědkyni a žalovanému podávat trestní oznámení, přestala s nimi komunikovat a zcela ukončila kontakt. Svědkyně odhaduje, že kontakt byl přerušen asi před čtyřmi lety. Svědkyně uvedla, že finanční prostředky byly použity na koupi pozemků žalovaným. Žádné stavby vhodné pro bydlení žalobkyně se na pozemcích nenacházely, byla zde pouze stodola, kterou svědkyně a žalovaný zvažovali v budoucnu upravit, popř. na pozemku vybudovat malý bungalov. K realizaci záměru však nedošlo. K otázce sněžné frézy svědkyně vypovíeděla, že byla převezena z domu ve Velkých Karlovicích do Sulislavi a následně prodána. Peníze z prodeje byly osobně předány žalobkyni v jejím bytě ve Stříbře. O důvodu prodeje uvedla, že žalobkyně již sněžnou frézu ve Stříbře nepotřebovala. Co se týče infrasauny, svědkyně uvedla, že byla převezena z Velkých Karlovic do Sulislavi, kde byla z důvodu nefunkčnosti opravena na náklady svědkyně a žalovaného. Podle její výpovědi žalobkyně uvedla, že infrasaunu nechce, protože jí způsobuje zdravotní potíže, a výslovně řekla, aby si ji nechali. Později však požadovala její vrácení. Žalovaný sdělil, že je ochoten infrasaunu vydat, avšak žalobkyně si ji má vyzvednout a uhradit náklady na opravu, k tomu však nedošlo, protože žalobkyně přestala komunikovat. Zhoršení vzájemných vztahů přičítá žalobkyni, která začala podávat trestní oznámení a obviňovat svědkyni i žalovaného z poškození jejího bytu ve Stříbře, což svědkyně popřela. K dotazu na konflikt v dubnu 2023 svědkyně uvedla, že se svědkyně i žalovaný dostavili do domu žalobkyně na základě informací od sousedů a doporučení policie, podle něhož měl být zajištěn vstup do bytu za účelem zjištění, zda je žalobkyně v pořádku. K události byli přivoláni i hasiči a záchranná služba. Svědkyně také objasnila dotaz žalobkyně týkající se částky 50 000 Kč, kterou žalobkyně považovala za neoprávněně odečtenou. Svědkyně

uvedla, že částka byla její vlastní půjčkou žalovanému, který jí ji měl postupně vrátit, a týkala se rezervace pozemku.

23. Žalovaný při svém účastnickém výsledku uvedl, že vztahy s matkou–žalobkyní jsou dlouhodobě na nulové úrovni a matka s ním již roky nekomunikuje. K převodu finančních prostředků okolo roku 2021 uvedl, že s matkou uzavřeli ústní darovací smlouvu, na jejímž základě mu měla darovat částku přibližně 1 650 000 Kč. Podmínkou z její strany mělo být, že v budoucnu po prodeji domu ve Velkých Karlovicích rozdělí výtěžek mezi sebe a sestru, aby došlo k rodinnému vyrovnání. Zároveň její matka opakovaně žádala o zajištění nového bydlení, neboť se v předchozích bydlištích (Velké Karlovice, Valašské Meziříčí) necítila bezpečně a měla konflikt se sousedy. Žalovaný uvedl, že matce vybral několik nabídek nemovitostí v okolí Stříbra, kde bydlí. Ta si jednu z nabídek vybrala a byt si pořídila ze svých prostředků. Žalovaný byt převzal, zajistil materiál na rekonstrukci a práce provedl vlastním úsilím. Po předání bytu však matka začala tvrdit, že se jí v novém bydlišti nežije dobře. V té době žalovaný zakoupil pozemky v Benešovicích a nabídl matce možnost vystavění bungalovu, kde by mohla dožít. Popsal také opakovaná stěhování věcí matky, která probíhala na jeho náklady. Uvedl, že během jednoho ze stěhování zjistil manipulaci s elektroinstalací v domě ve Velkých Karlovicích a našel u matky elektronická zařízení zabalená v alobalu, což jej utvrdilo v domněnce, že matka trpí zdravotními problémy. Po této události podle něj přestala komunikovat, vyhazovala SIM karty a nebylo možné se s ní spojit. K otázce věcných břemen žalovaný uvedl, že žádná dohoda o zřízení věcného břemene na pozemcích neexistovala. Možnost bydlení v budoucím bungalovu byla podle něj nabídnuta dobrovolně z jeho strany, jakožto řešení problémů matky s bydlením. K movitým věcem žalovaný uvedl, že infrasauna byla nefunkční, měla přestřižené kabely a byla znehodnocena. Předal ji k opravě známému elektrikáři, který ji po investici uvedl do provozu. Po opravě žalovaný matce nabídl, aby si saunu odvezla, ta se však nevyjádřila. Sněhová fréza byla podle něj odvezena do Sulislavi a následně prodána za 4 000 Kč, které byly žalobkyni předány. Všechny ostatní věci podle něj zůstaly ve Velkých Karlovicích. Ke vztahu sestry a matky uvedl, že byl vždy komplikovaný a narušoval jej především negativní postoj matky k partnerovi sestry. Sestru průběžně informoval o plánovaných finančních operacích v rodině, a i o převodu prostředků.
24. Ze spisu Okresního soudu ve Vsetíně sp. zn. 9 C 13/2022 soud zjistil, že žalobkyně podala u tohoto soudu žalobu dne 6. 5. 2022. Předmětná žaloba se týkala „zrušení darování smlouvy ze dne 27. 10. 1998“. V podané žalobě žalobkyně mimo jiné uvádí, že ohledně pozemků v Benešovicích a v Sulislavi byla dohoda mezi účastníky taková, že majitelem pozemků bude žalovaný a ve prospěch žalobkyně bude zřízeno věcné břemeno. Žalobkyně požadovala přepsání pozemku v Benešovicích na své jméno, jinak vrácení částky 2 000 000 Kč. Usnesením Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 22. 8. 2022, č. j. 9 C 13/2022 – 15 byla žaloba včetně jejího doplnění odmítnuta. K odvolání žalobkyně rozhodoval ve věci Krajský soud v Ostravě, který usnesením ze dne 4. 10. 2022, č. j. 71 Co 283/2022 – 30 v části, již byla odmítnuta žaloba na přepsání pozemku v k. ú. a obci Benešovice, parc. č. 81/1, 81/2 a 2625 na LV č. 213 na žalobkyni nebo uložení povinnosti žalovanému uhradit žalobkyni částku 1 928 750 Kč a dále, již byla odmítnuta žaloba na vydání infrasauny, sněhové frézy, motorové pily, vzduchovky a leštičky a auto, bylo usnesení soudu I. stupně potvrzeno. V části, již byla odmítnuta žaloba na zrušení darovací smlouvy ze dne 27. 10. 1998 bylo usnesení soudu I. stupně změněno tak, že se žaloba neodmítá. Rozsudkem Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 18. 3. 2024, č. j. 9 C 13/2022 – 87 byla žaloba na určení, že je žalobkyně výlučnou vlastnící nemovitostí v k. ú. Malé Karlovice, obec Velké Karlovice, zamítnuta. Rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 8. 2024, č. j. 71 Co 175/2024 – 114 byl ve výroku I., tj. ve věci samé rozsudek soudu I. stupně potvrzen. Proti rozsudku bylo podáno žalobkyní dovolání a usnesením Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 4. 3. 2025, č. j. 9 C 13/2022 – 123 bylo dovolací řízení zastaveno. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 4. 2025, č. j. 71 Co 69/2025 – 128. Proti tomuto rozhodnutí podala

žalobkyně opětovně dovolání a usnesením Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 14. 10. 2025, č. j. 9 C 13/2022 – 131 bylo dovolací řízení zastaveno. K odvolání žalobkyně Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 21. 11. 2025, č. j. 71 Co 238/2025 – 138 usnesení okresního soudu potvrdil. Dle sdělení Okresního soudu ve Vsetíně bylo podáno opětovně dovolání.

25. Při jednání dne 12. 3. 2026 žalobkyně navrhla připuštění změny žaloby, kdy se domáhala namísto zaplacení částky 58 909 Kč s příslušenstvím, vydání sněhové frézy a infrasauny. Usnesením ze dne 12. 3. 2026, vyhlášeným při jednání byla tato změna žaloby připuštěna.
26. Na základě žalobcem předložených důkazů má soud za prokázaný tento skutkový stav:

Z provedeného dokazování má soud za prokázané, že žalobkyně v průběhu roku 2021 převedla žalovanému finanční prostředky jak formou bankovních převodů, tak prostřednictvím hotovostních výběrů z vkladních knížek vedených na její jméno. Celkově žalovaný obdržel částku 1 320 750 Kč bankovními převody a 225 000 Kč hotově. Tyto skutečnosti vyplývají z příkazů k úhradě, výpisů z účtů a vkladních knížek a byly potvrzeny oběma účastníky. Nebyla prokázána existence jakékoliv písemné smlouvy mezi účastníky. Žalovaný tvrdil, že mezi nimi byla uzavřena ústní darovací smlouva, na jejímž základě žalobkyně poskytla finanční prostředky jako dar v souvislosti s rodinným vypořádáním. Toto tvrzení vyplývá i z výsledku svědkyně Jiřiny Egermajerové, která uvedla, že byla přítomna jednání, během něhož žalobkyně vyjádřila vůli finanční prostředky darovat, a že žalobkyně nechtěla, aby dědictví v budoucnu připadlo její dceři. Tato skutečnost je podpořena i čestným prohlášením svědkyně Eriky Trčkové. Z katastrálních výpisů a předložených kupních smluv soud zjistil, že žalovaný použil poskytnuté prostředky na pořízení pozemků v Benešovicích a v Sulislavi, které nabyt výhradně do svého vlastnictví. Nebylo prokázáno, že by mezi účastníky existovala dohoda o zřízení věcného břemene či o budoucím převodu těchto pozemků zpět na žalobkyni. Ačkoli z tvrzení účastníků vyplynulo, že účastníci měli určitou představu o budoucím bydlení žalobkyně, nešlo o právně závazné ujednání.
27. Co se týče movitých věcí, soud zjistil, že sněžná fréza byla odvezena do Sulislavi a následně prodána, přičemž výtěžek z prodeje byl žalobkyni předán. Infrasauna byla převezena do Sulislavi, opravena na náklady žalovaného a svědkyně Egermajerové, a žalobkyně podle svědecké výpovědi výslovně sdělila, aby si ji ponechali. Pozdější požadavek žalobkyně na vydání infrasauny nebyl doložen žádným důkazem ani prokázán jako důvodný. Soud má za prokázané, že vztahy mezi účastníky byly dlouhodobě konfliktní a postupně se vyhrotily natolik, že žalobkyně přerušila se žalovaným veškerý kontakt. Zhoršování vztahů provázela obviňování a opakovaná podání ze strany žalobkyně na orgány veřejné moci.
28. Na základě provedených důkazů soud uzavírá, že žalobkyně poskytla žalovanému finanční prostředky, které byly použity především na pořízení nemovitostí ve výlučném vlastnictví žalovaného. Nebylo však prokázáno, že by žalovaný byl povinen tyto prostředky žalobkyni vrátit či majetek na ni převést. Z dokazování naopak vyplývá, že poskytnuté prostředky měly povahu daru či rodinného vypořádání. Pokud jde o movité věci – sněžnou frézu a infrasaunu – soud neshledal, že by žalovaný zadržoval věci žalobkyně bez právního důvodu.
29. Podle § 2991 zákona č. 89/2012 Sb., občanských zákoník (dále jen „o.z.“) kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil (odst. 1). Bezdůvodně se obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám (odst. 2).

30. Podle § 2055 o.z. darovací smlouvou dárce bezplatně převádí vlastnické právo k věci nebo se zavazuje obdarovanému věc bezplatně převést do vlastnictví a obdarovaný dar nebo nabídku přijímá.
31. Podle § 2072 o.z. ublížil-li obdarovaný dárce úmyslně nebo z hrubé nedbalosti tak, že zjevně porušil dobré mravy, může dárce, neprominul-li to obdarovanému, od darovací smlouvy pro jeho nevědek odstoupit. Byl-li dar již odevzdán, má dárce právo požadovat vydání celého daru, a není-li to možné, zaplacení jeho obvyklé ceny (odst. 1). Odůvodňují-li to okolnosti, považuje se za nevědek vůči dárce také zjevné porušení dobrých mravů vůči osobě obdarovanému blízké (odst. 2).
32. Soud posoudil nárok žalobkyně podle ustanovení o bezdůvodném obohacení (§ 2991 a násl. občanského zákoníku) a dále se zabýval otázkou existence případné darovací smlouvy podle § 2055 a násl. občanského zákoníku.
33. V daném případě bylo řízení zatíženo tím, že žalobkyně přes opakovaná poučení soudu za účelem doplnění zejména rozhodných tvrzení, tato řádně nedoplnila a jediná tvrzení, ze kterých soud mohl vycházet, bylo tvrzení, že žalovanému převedla na jeho účet finanční prostředky a umožnila žalovanému výběr hotovosti z vkladní knížky, kdy z těchto finančních prostředků si žalovaný zakoupil nemovitosti v k. ú. Benešovice a v k. ú. Sulislav a na pozemcích v k. ú. Benešovice přislíbil žalovaný žalobkyni zřízení věcného břemene. Žádná písemná smlouva mezi účastníky uzavřena nebyla.
34. Aby mohla žalobkyně uspět s nárokem na vydání bezdůvodného obohacení, musela by prokázat, že žalovaný finanční prostředky získal bez právního důvodu nebo že právní důvod dodatečně odpadl (§ 2991 odst. 1 o.z.). Z provedeného dokazování však nevyplývá, že by převod proběhl bez právního důvodu. Z provedeného dokazování je zřejmé, že žalobkyně byla srozuměna s tím, že finanční prostředky jsou určeny pro žalovaného a že žalovaný za tyto finanční prostředky zakoupí nemovitosti v k. ú. Benešovice a Sulislav. Z nepodepsané smlouvy o advokátní úschově a nepodepsané kupní smlouvy, které žalobkyně doložila k důkazu je nepochybné, že žalobkyně věděla, že zakoupené pozemky budou ve vlastnictví žalovaného, kdy v těchto konceptech smluv, které jí byly zaslány žalovaným, je jako smluvní strana uveden žalovaný a nikoliv žalobkyně. Žalobkyně v tomto, ani v předcházejících řízeních vedených u Okresního soudu v Tachově pod sp. zn. 5 C 43/2023 a u Okresního soudu ve Vsetíně pod sp. zn. 9 C 13/2022 netvrdila, že by mezi účastníky byla dohoda o budoucím vrácení finančních prostředků, což by svědčilo pro uzavření smlouvy o zápůjčce. Naopak žalovaný opakovaně setrval na svém tvrzení, že šlo o ústní darovací smlouvu, což podporovala i svědkyně Jiřina Egermajerová a v čestném prohlášení i svědkyně Erika Trčková. Darování je smlouva konsenzuální a nevyžaduje písemnou formu. Ačkoliv tedy žalobkyně uzavření darovací smlouvy popírá, dospěl soud k závěru, že mezi účastníky byla uzavřena ústní darovací smlouva a nejednalo se o plnění bez právního důvodu.
35. Žalobkyně tvrdila, že finanční prostředky byly určeny na pořízení pozemků pro její bydlení. Tuto skutečnost potvrdil i žalovaný s tím, že uvažoval o stavbě bungalovu na pozemku v Benešovicích, ve kterém by mohla bydlet žalobkyně i z důvodu problematického soužití se sousedy (jak ve Velkých Karlovicích, tak následně ve Stříbře). Jelikož však došlo k narušení a posléze i úplnému přerušení kontaktu mezi účastníky, z tohoto řešení sešlo. V řízení pak nebylo prokázáno, že by účastníci sjednali závazný právní titul k převodu vlastnického práva či zřízení věcného břemene k pozemkům v k. ú. Benešovice.
36. Žalobkyně tak neprokázala, že žalovaný nabyl prostředky bez právního důvodu. Z dokazování vyplývá, že prostředky měly povahu daru. Nebyl prokázán závazek prostředky vrátit ani převést

vlastnické právo k nemovitostem na žalobkyni. Jelikož se žalobkyně domáhá vrácení finančních prostředků, mohlo by v úvahu přicházet odstoupení od darovací smlouvy a tomu odpovídající požadavek na vydání daru. V tomto řízení ani v předcházejícím řízení vedeném u Okresního soudu v Tachově pod sp. zn. 5 C 43/2023 však k odstoupení od darovací smlouvy nedošlo a žalobkyně v těchto řízeních ani netvrdila takové skutečnosti, které by měly zakládat důvod pro odstoupení od darovací smlouvy. Žalobu na zaplacení částky 1 545 750 Kč s příslušenstvím proto soud shledal jako nedůvodnou a v plném rozsahu ji zamítl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.

37. Žalovaný uplatnil v řízení námitku promlčení pro případ, že by soud dospěl k závěru, že na straně žalovaného došlo k bezdůvodnému obohacení. Soud se touto námitkou promlčení blíže nezabýval, jelikož dle závěru soudu byla mezi účastníky uzavřena darovací smlouva a nejedná se proto o nárok z bezdůvodného obohacení.
38. Rovněž ohledně žaloby na vydání sněhové frézy a infrazauny soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
39. Podle § 1040 odst. 1 o.z., kdo věc neprávem zadržuje, může být vlastníkem žalován, aby ji vydal.
40. Žalobkyně v řízení dle soudu prokázala, že nabyla vlastnické právo jak ke sněhové fréze (kupní smlouva a úvěrová smlouva z 25. 9. 2006) tak k infrazauně (faktura ze dne 28. 11. 2017). Tato skutečnost nebyla sporována ani ze strany žalovaného. Ohledně sněhové frézy však žalovaný prokázal, že byla na žádost žalobkyně prodána a finanční prostředky z prodeje byly předány žalobkyni (viz výslech žalovaného a svědkyně Jiriny Egermajerové). Ve vztahu k infrazauně má soud za prokázané, že žalobkyně tuto infrazaunu jako nefunkční darovala žalovanému (viz výslech žalovaného a svědkyně Egermajerové) a až po jejím převozu a opravě se domáhala jejího vrácení. Pokud soud uzavřel, že došlo k uzavření darovací smlouvy ohledně infrazauny, došlo k přechodu vlastnického práva k infrazauně na žalovaného a žalobkyně by mohla rovněž (za splnění zákonných podmínek) odstoupit od darovací smlouvy a domáhat se vydání daru. K odstoupení od darovací smlouvy však nedošlo a soud proto shledal i v této části žalobu jako nedůvodnou, jelikož žalovaný nedrží infrazaunu bez právního důvodu.
41. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, proto mu dle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. vůči žalobkyni vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení tvoří odměna advokáta za 7 úkonů právní služby (po úkonu za převzetí věci a první poradu s klientem, vyjádření k žalobě ze dne 29. 8. 2025, účast u jednání dne 30. 10. 2025, písemné vyjádření ze dne 19. 11. 2025, účast u jednání dne 23. 1. 2026 a účast u jednání dne 12. 3. 2026) po 14 740 Kč dle ust. § 7 AT v celkové výši 103 180 Kč, za 7 náhrad hotových výdajů po 450 Kč dle ust. § 13 odst. 4 AT v celkové výši 3 150 Kč. Dále spočívají náklady řízení v náhradě jízdních výdajů. Podle § 1 písm. b) a § 4 vyhlášky č. 475/2024 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad pro rok 2025, činí sazba základní náhrady za používání silničních motorových vozidel u osobních silničních motorových vozidel 5,80 Kč a průměrná cena benzínu činí 35,80 Kč. Podle § 1 písm. b) a § 4 vyhlášky č. 573/2025 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad pro rok 2026, činí sazba základní náhrady za používání silničních motorových vozidel u osobních silničních motorových vozidel 5,90 Kč a průměrná cena benzínu činí 34,70 Kč. Soud přiznal zástupci žalobce náhradu jízdného za cestu automobilem tov. zn. Škoda Roomster, RZ 4P2 2562 k soudním jednáním ze sídla zástupce žalobce (Plzeň) do Tachova a zpět v celkové délce 121 km. Sazba základní náhrady tak činí za jednání v roce 2025 částku 701,80 Kč a za dvě soudní jednání v roce 2026 částku 1 427,80 Kč (713,90 x 2). Z technického průkazu vozidla

vyplývá průměrná spotřeba 6,8 litru benzínu na 100 km. Náhrada výdajů při ujetí 121 km (spotřebováno 8,228 litrů benzínu) činí za jednání v roce 2025 částku 294,60 Kč a za dvě jednání v roce 2026 částku 571 Kč (285,50 x 2). Podle § 14 odst. 1 písm. a) AT soud přiznal za promeškaný čas za cestu z Plzně do Tachova a zpět k soudním jednáním v rozsahu 12 půlhodin po 150 Kč v celkové výši 1 800 Kč. Celková náhrada nákladů řízení činí 111 125 Kč. Povinnost uhradit náklady řízení má žalobkyně dle § 149 odst. 1 o.s.ř. k rukám advokáta žalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání ve lhůtě patnácti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím soudu podepsaného.

Nesplní-li povinná osoba dobrovolně, co jí ukládá vykonatelné rozhodnutí, může osoba oprávněná podat návrh na výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Tachov 12. března 2026

Mgr. Kateřina Edlová v. r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Dagmar Coufalová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 23.04.2026, ve výroku ad III vykonatelnosti dne 28.04.2026. Připojení doložky provedla Dagmar Coufalová dne 12.05.2026.